27th July 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee consisting of the following hon. Members :—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. ,, C. Subramaniam.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. ,, R. Srinivasa Iyer.
5. ,, K. S. G. Haja Sheriff.
6. Srimathi T. N. Anandanayaki.
7. Sri R. Subramaniam.
8. ,, R. Krishnasami Naidu.
9. ,, V. S. Manickasundaram.
10. ,, G. Annamalai Muthuraja.
11. ,, K. Ramachandran.
12. ,, K. Sattanatha Karayalar.
13. ,, M. P. Sarathi.
14. ,, M. Kalyanasundaram.
15. ,, P. S. Chinnadurai."

64802

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam as the Chairman of the Committee.

(2) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill [a], 1957, and move—

"That the Bill be taken into consideration."

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய கருத்து, இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்து வைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதனால், பழைய எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படாத எஸ்டேட்டுகளிலும், 1936-ம் வருஷத்திய இனாம் எஸ்டேட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த எஸ்டேட்டுகளிலும் இருக்கிற ரயத்துக்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு இது தடுப்புச் சட்டம். மற்ற ரயத்துவாரிப் பிரதேசங்களிலுள்ள ரயத்துக்களுக்கு வேறு சட்டம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலங்களிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் தான். ஆகையால், இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் இதை நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளும்படியாகவும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

---

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 23rd July 1957.

[27th July 1957

Sri M. KALYANASUNDARAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவருவது கடந்த பத்து வருஷமாக, அதாவது 1947 முதல் 1957 வரைக்கும் நடந்து வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். முதலிலே ஒவ்வொரு வருஷமாக நீடித்து, பிறகு இரண்டு இரண்டு வருஷமாக நீடித்து வேலையைச் சுலபமாக்கிக் கொண்டார். இன்னும் எத்தனை வருஷங்களுக்கு இதை நீடிக்கப் போகின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி நாங்கள் பல முறை சபையில் கேட்டிருக்கிறோம். இன்று காலையிலேகூட, 1936-ம் வருஷ இனாம்களை யெல்லாம் எடுக்க வேண்டும் என்று சிலர் பேசினார்கள். ஆனால், ஒரு அங்கத்தினர் மட்டும், அந்த இனாம்களை ஏன் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஒரு வேளை, அவர் ஜில்லாவில் இந்த இனாம் பிரச்னை அதிகமாக இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இனாம்தார்களில் 100-க்கு 90 பேர்கள் ஏழைக் குடியானவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள். நூற்றுக்கு 12 பேர்கள் அந்தக் குடியானவர்கள் சண்டை போட்டுக் கொண்டு நிலங்களைப் பயிரிடாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையைப் பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். பெரிய ஜமீந்தார்கள், மிட்டாதார்களுடைய எஸ்டேட்டுகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் விஷயமாக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இந்த இனாம்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் 100-க்கு 90 பேர் சிறு சிறு இனாம்தார்கள் ; கஷ்டப்படக் கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு ஏக்கர் விஸ்தீரணம் இருக்கலாம். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை ஏதோ மழை பெய்தால்தான் அவைகளில் பயிரிட முடியும். இவர்களுக்கு நிலம் இருந்தாலும், குடியானவர்கள் எப்படி கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்களோ அப்படித்தான் இவர்களும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கையில், இன்னும் இந்தப் பிரச்னையை நீடித்து வைக்கக் கூடாது.

மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரத்தின்படியே, 1936-ம் வருஷத்திய இனாம்கள் மட்டும் 1,600 இருக்கின்றன. மைனர் இனாம்கள் என்ற வகையில் சிறு சிறு இனாம்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. புள்ளி விவரத்தோடு நான் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. ரயத்துவாரி பகுதிகளுக்கும் இனாம் பகுதிகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இங்கே சிக்கல் அதிகம். இனாம் பகுதியில் ஒற்றுமைக் குறைவு, உற்பத்திக்குத் தடை போன்ற பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்னையில் சீக்கிரமாக முடிவு காண வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டு வருஷ அவகாசம் கேட்கிறார்கள். கொடுக்க ஆட்சேபனை இல்லை. அதைப்பற்றி குறை சொல்லவில்லை. இரண்டு வருஷம் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும் என்று நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கலாம். அவசியம் இல்லை என்று நினைத்துத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. மூன்று மாதத்திற்குள்ளேயே தகுந்த சட்டம் கொண்டுவந்து, இந்த இனாம்களை ஒழித்துக்கட்டி, ரயத்துவாரிப் பட்டா செய்து, இனாம்தார்களுக்கும் நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இந்தப் பிரச்னையை நியாயமாகத் தீர்க்க முடியும். இதை ஆலோசிக்கும் சர்க்கார் ரயத்துக்களிடமிருந்து காலணாக் கூட நஷ்டயீடு வாங்கக் கூடாது. இனாம்தார்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் போதிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டியதுபோல, அவர்களுக்கு தொழிலை நடத்துவதற்கும் வசதிகளும் அவசியமான நஷ்டயீடும் கொடுத்து, இனாம்களுக்கு முடிவுகட்டி அந்த நிலங்களை ரயத்துக்களுக்குப் பட்டா செய்வதற்கு அரசாங்கம் சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தை மூன்று முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். இதை இப்போது மீண்டும் வற்புறுத்தி, இந்த முறையும் நான் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்துகொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri K. RAMACHANDRAN : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா அதன் மூலச் சட்டத்தின் ஆயுளை மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஆதரிப்பதுடன், இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, இரண்டு வருஷங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் 1936-ம் வருஷத்திய இனாம் நிலங்களை யெல்லாம் எடுக்கும் வரையிலும்

27th July 1957]   [Sri K. Ramachandran]

இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுளை அப்போதைக்கப்போது நீடிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த நிலங்களெல்லாம் எடுக்கப்படும் வரையிலும் கால வரையறையின்றி இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தை நாம் நீடித்துக்கொண்டே போகிறோம். சட்டம் எப்படி அமுலில் இருக்கிறது (working of the Act) என்பதை நாம் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து, அதனால் ஏற்படக்கூடிய குற்றங்களையும் குறைகளையும் நீக்குவதற்காக, சட்டத்திலுள்ள தவறுகளை நிவர்த்திக்கும் வகையில் அதைத் திருத்த வேண்டியது அவசியம் என்பது நாம் சாதாரணமாக உணரவேண்டிய ஒரு விஷயம். **Tenants and Ryots Protection Act** ஆன்து ரயத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் உண்மையில் இந்தச் சட்டம் ஜமீன், இனாம் நிலங்களின் ரயத்துக்களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலங்கள் சம்பந்தமாக, ரயத்துக்களை, அதாவது உழுபவர்களை பொறுத்த வரையில் ஒரு முக்கியமான பிரச்னை இருக்கிறது. தகராறுகளில், ரயத்துக்களை இனாம்தார்கள் வெளியேற்ற முடியாது என்ற நியாயத்தைப் பெறுவதற்கு, கோர்ட்டுக்குச் சென்று விஷயங்களை நிரூபிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக, இனாம் நிலங்களின் ரயத்துக்களிடத்தில், அவர்களுடைய உரிமைகளை நிரூபிக்கும் தஸ்தாவேஜிகள் அதிகமாக இருக்காது. அம்மாதிரியாக நிலங்களின் பாத்தியதையை அனுபவித்து வரும் ரயத்துக்கள் தாங்கள்தான் அவைகளின் உடைமையாளர்கள் என்பதை எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கணக்குகளின் மூலமாகவும் ஒவ்வொரு நிலத்திலும் யார் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சாதாரணமாக, உண்மையாக நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டு விவசாயம் செய்து நிலத்தின் பாத்தியதையை அனுபவிக்காத, ஜமீந்தாரின் பெயரோ, இனாம்தாரின் பெயரோதான் இன்றைக்குக் கணக்குகளில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, தாங்கள்தான் உழுபவர்கள் என்பதற்கு எந்த விதமான ரிக்கார்டும் ரயத்துக்களுக்கு இல்லாத நிலைமையிலும், சர்க்காரின் கணக்குகளும் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாத நிலைமையிலும், இப்போது இந்தச் சட்டம் சரியான நிலைமையில் அமல் நடத்தப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் பயனளிக்காத நிலைமையில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் ரயத்துக்களிடமிருந்து எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதையும், இந்தச் சட்டத்தினால் உண்மையில் என்ன பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அடிக்கடி அறிந்து, சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களை நீக்கும் முறையில் திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மாதிரியான நல்ல சட்டங்களை அரசாங்கம் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தால்தான், சட்டங்களை எந்த நோக்கத்தோடு இயற்றுகிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறும் என்றும், மக்களும் பயனடைவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, சட்டத்தின ஆயுள் நீடிப்பை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, while all members who have spoken so far support this Bill and welcome it, I join with them, but at the same time when other representations had been made with reference to minor inams, the 1936 inams, and ryots in those inams, I desire to make one or two observations. We have got several Acts for protecting the tenants as also the interests of the landholders. Until the question of ceiling of land holdings (which is a knotty problem as admitted by all inside the House and also outside) is settled once for all, we have got to continue protection to tenants. At the same time, we have got to protect the interest of small landholders and minor inamdars, till they are abolished and till compensation is paid to them, and till some

method is evolved to protect them and make them live the life which they ought to live. To protect the tenants in Estates Act XXIV of 1949 was passed. Before that there was the ordinance. To protect the interest of the tenants and ryots—the tenants in abolished inams and zamindaris, we have got Act XXVI of 1948. To protect the interest of the tenants in inams not taken over, Act XXX of 1947 is there. There is absolutely no connection between the landholder and the ryot except where the question of private land comes in, with reference to which also a recent enactment has been passed and rules have been framed empowering Collector to decide what are private lands, and if no application is made to decide what are private lands, the lands are deemed to be automatically ryoti lands. Act XXX of 1947 will apply to these lands. So far as the minor inams are concerned, these are part inams, which are of very small extent in each village. Even here the landholders are not now allowed to personally cultivate their lands. In the interests of the well being of all concerned (whether they are landholders or ryots) so that they may live amicably and lead a happy life, I appeal to the Government, in any legislation that is brought forward, to protect the small inamdars also and to allow a minimum acreage for personal cultivation and also to see that they get the minimum income to make their families live, though not very happily, at least an ordinary, equable life. It is stated in the Statement of Objects and Reasons—

'This does not, however, protect the ryots of ryoti lands in the estates against the sale of their holdings for arrears of rent'.

This does not seem to be quite appropriate, because in estates which have not been taken over, the ryots are protected. The Estates Land Act has been rendered inoperative in estates which have been taken over. Act XXVI of 1948 is not applicable to estates governed by Act XXX of 1947, because the Government are the landholders. They collect the rents under the Act XXX of 1947 and the rules framed thereunder. The rent payable to the landholder is fixed by the Collector. There is the provision for appeal. There is the provision for a further appeal to the Board of Revenue. The collection is made under the Revenue Recovery Act of 1864. No sale of a holding comes in the way of the provisions of Act XXIV of 1949, which is now sought to be extended for two years more. Let them be there, innocuous as they are, not very useful as they are, except perhaps in minor inams which do not come under the purview of the estates.

Therefore I commend this Bill to this House and request the House to pass it without any further discussion.

(Sri M. Jagannathan in the Chair).

Sri S. M. ANNAMALAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பயிரிடுவோர் பாதுகாப்புச் சட்டமானது உண்மையிலேயே மிராசுதார்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதுதானே ஒழிய, பயிரிடுபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது அல்ல. எந்த எந்த நிலத்தில் யார் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்ற கணக்குகள் இல்லாமலும், பயிரிட்டு வரும் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமான

எந்த ரிக்கார்டும் இல்லாமலும் இருக்கும் நிலைமையில், அவர்களை இந்த சட்டத்தின் மூலம் மிராசுதார்கள் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். நான் முன்பே கூறியுள்ளதுபோல், மிராசுதார்கள் 444-வது சட்டத்தை உபயோகித்து, அந்த உழவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களில் 'ட்ரெஸ்பாஸ்' செய்திருக்கிறார்கள்—துராக்கிருதமாக நிலங்களுக்குள் புகுந்திருக்கிறார்கள்—என்று கூறி அந்த உழவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். ஆகையினால் இந்தச் சட்டம் பயிரிடுவோரை வெளியேற்றம் மிராசுதார்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறதே தவிர, பயிரிடுவோருக்குப் பாதுகாப்பாக இல்லை. இதைத் தடுப்பதற்காக, எந்த எந்த நிலங்களில் யார் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்ற அடிப்படைப் புள்ளி விவரத்தை சென்னை அரசியலார் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் முன்பே மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்படித் திருத்தங்கள் கொண்டுவராமல் இந்தச் சட்டத்தை மேலும் மேலும் நீடித்துக் கொண்டே போவதில் உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைப்பதைவிட பாதகம்தான் ஏற்படும். "உங்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள்" என மிராசுதார்களுக்கு அறிவிப்பு செய்யத்தான் இந்தச் சட்டம் பயன்படும். உண்மையில் எந்த எந்த நிலங்களில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கணக்கெடுக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் அமையவில்லை. நானூற்றி எழுபத்தேழாவது செக்ஷன்படி மிராசுதார்கள் தங்களை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த நீதி மன்றங்களுக்குப் போகாதவாறு சென்னை அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என எண்ணி வாழ்ந்த விவசாயிகளுக்கு இது ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருக்கிறது. நேரிடையாக அதைச் செய்யாமல் மறை முகமாக இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டாண்டுள் நீடிப்பதன் பயன் அதுவாகத்தான் இருக்கும். இப்போது மின்சாரம் நாட்டில் வளர்ந்து வரும்போது மின்சார பம்பு செட்களை எல்லாம் பிடிங்கி எறிந்துவிட்டு, விவசாயிகளையும் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த இந்தச் சட்டம் பயன்படப் போகிறது என்ற காரணத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டாண்டு நீடிக்க வேண்டும் எனச் சட்டம் கொண்டுவருவதைவிட இதை அப்படியே நீடிக்காமல் இருந்துவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI **T. N.** ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயாகர் அவர்களே, இப்படி திருத்த மசோதாக்களைக் கொண்டுவரும்போது, ஆளும் கட்சியினர் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்காமல், திடீர் திடீர் என்று அத் திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி நன்கு வாசித்தறிந்து விவாதத்தில் பங்கு சொள்ள இயலாமல் போகிறது என்பதாக ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை முழுமனதுடன் நான் வரவேற்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் மற்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு திருத்த மசோதாக்கள் வரும்போது மூலச் சட்டத்தில் எந்த எந்த ஷரத்துக்களைத் திருத்துகிறார்களோ, அந்த அந்த ஷரதுக்களையும், திருத்தத்தையும் மாத்திரம் அச்சடித்து இப்போது மேசையின் மேல் வைக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்ட சபையில் விவாதம் வரும்போது எப்படி சட்டத்திற்கும், விவாதத்திற்குமே சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குச் சற்று முன்பாக கனம் தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் மாகாணத்திற்கு மாகாணம் நடைபெறுகின்ற வர்த்தகத்தின் மேல் விற்பனை வரி விதிக்கும் மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் அந்த மசோதாவின் மேல் பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கருணைக்கிழங்குக்கு வரி விதிப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் திருத்த மசோதாவின் மீது பேசுவது . . .

[27th July 1957

SRI A. GOVINDASAMY: "ஆன் எ பாய்ண்ட் அப் ஆர்டர்". "மெட்ராஸ் ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ்" திருத்த மசோதாவின்மீது பேசும்போது திரு. அன்பழகன் கருணைக்கிழங்கைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதாக, "மெட்ராஸ் டெனன்ட்ஸ் அண்டு ரயட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் பில்" லின் (திருத்த மசோதா) மீது கனம் அங்கத்தினர் பேசுவது, இதற்கும் அவருடைய பேச்சுக்கும் பொருத்தம் உண்டா என்று கேட்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The hon. Member need not be in a hurry. I shall come to his point. அதே முறையில்தான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் எஸ்டேட் ரயத்துகளைப்பற்றிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் ரயத்துவாரி "ரயட்டு" களைப்பற்றிப் பேசினார். இதை அவருடைய குற்றமாக எடுத்துக் காட்ட நான் பேச முன்வரவில்லை. திருத்த மசோதா ஒன்றாக இருக்க, அங்கத்தினர்கள் அது சம்பந்தப்படாத வேறு வாதங்களை இந்தச் சபையில் எழுப்புவதற்கு முக்கியமான காரணமே மூலச் சட்டம், அங்கத்தினர்களுக்கு திருத்த மசோதா வரும்போது கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இங்குள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் முழுச் சட்டம் கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியமாக இருந்தாலும் திருத்த மசோதாக்கள் வரும்போது அதுபற்றிய மூலச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு "ரோ" வுக்குமாவது ஒன்றாக வைக்கலாம். அதைப் படித்துப் பார்த்து இந்தத் திருத்தம் எந்தக் காரணத்திற்காக எந்த ஷரத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் பூர்ணமாக உணர்ந்து அறிந்து கொண்டால் தான் சபை விவாதம் மிகவும் உயர்ந்த வகையில் அமையும். இந்தச் சட்ட "காப்பிகள்" லைப்ரரியில் இருக்கின்றன எனச் சொல்ல முடியாது. லைப்ரரியில் இருக்கும் காப்பிகளும் மிகவும் குறைவு. நானே இரண்டு மூன்று முறை சில சட்டங்களை வாங்கிப் பார்க்க வேண்டுமென்று போய்க் கேட்டாலும் அது எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. சதா சர்வ காலமும் சட்டங்களோடு மன்றாடி, சட்டங்களோடு உழன்று கொண்டிருக்கும் வக்கீல்களும்கூட நாளைக்கு ஒரு கேஸ் கோர்ட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்றால், அந்தக் கேஸ் சம்பந்தமான சட்டப் புத்தகத்தை முதல் நாள் படித்துக் கொண்டு போக வேண்டும். ஒரு முறையாவது முதல் நாள் திருப்பிப் பார்த்தால்தான் மறு நாள் நீதி மன்றத்திலே வழக்காட முடியும். அவர்களிடமே திடீரென்று ஒரு சட்டத்தைப்பற்றிக் கேட்டால் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் சட்டம் செய்கின்ற நாம் சட்டத்தைப்பற்றி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றால், சபையில் உள்ளவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை நன்றாகத் தெரிவித்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை அகற்றி, நீதி மன்றத்திலே அது செல்லத் தக்கதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைய வேண்டுமென்றால் அங்கத்தினர்கள் அதைப் படித்தறிய போதிய அவகாசம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே இனிமேலாவது எந்தத் திருத்த மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தாலும் அந்தத் திருத்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட முழுச் சட்டத்தையும் மேசையின் மேல் வைத்து, அதைப் படித்துணரப் போதிய காலவரையும் அளித்து மசோதாவை சபையில் விவாதித்து நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கையும், முன்னேற்பாடும் செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I welcome the hon. Member Srimathi T. N. Ananthanayaki sitting on the Treasury Bench. (Laughter). I have to state that I am told by my Secretariat that sufficient copies of the Act have not been received by the Secretariat itself. Therefore, the hon. Member would be well-advised to fight this case out with the Government Departments themselves. In that effort my wholehearted and complete co-operation will be available.

27th July 1957]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I entirely agree with the sentiments expressed by hon. Members in this House and I do not know why the comprehensive legislation promised by the Government has not so far been brought in. It has been delayed unduly. There have been so many evictions. Further, so far as my district is concerned, many of the inams have not been taken over. Complaints were made two years ago about this and no action has been taken so far with the result many evictions have taken place. I would, therefore, request the Hon. Minister to bring in a comprehensive legislation as early as possible and see that the whole thing is pushed through quickly. That is my submission.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பெண் அங்கத்தினர் ஒருவர் இந்த மசோதாவின் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டதில் இருந்து இந்த விவாதம் ரொம்ப ருசிகரமாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ இருக்கிற சட்டத்திலேயே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என சுட்டிக் காட்டினார்கள். சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன எனவும் சொன்னார்கள், ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத்த மசோதா இருக்கிற சட்டத்தில் எந்த விதமான மாறுதலையும் செய்யவில்லை. அந்தச் சட்டம் குற்றங்குறை இல்லாமல் இருக்கிறதோ, குறைபாடு உடையதாக இருக்கிறதோ அதைப் பற்றி இங்கே பேச்சே இல்லை. அந்த சட்டத்தை அப்படியே இன்னும் இரண்டாண்டு நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதா. இதில் வேறு விவாதம் இல்லை. ஆகையால் இதற்கு தாய் சட்டத்தை கொண்டுவந்து வைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதாக பெண் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இருக்கிறதை அப்படியே நீடிக்க வேண்டியதை தவிர வேறு உள் அடங்கிய விவாதம் ஒன்றும் இல்லை. வேறு மசோதாக்களுக்கு மூலச் சட்டம் தேவை என்றாலும் இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தேவை இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது இதனுடைய மூலச்சட்டம் 1936-ம் வருஷத்து எஸ்டேட் சட்டத்திற்கு முன்னாலேயே செய்யப்பட்டது. கன்னியவாடி எஸ்டேட் ஜமீன்தாரி ஒன்றுதான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்னொன்றும் கூட இருக்கும். அதற்கு அவசியம் இல்லை. இந்தச் சட்டம் எதற்கு அவசியம் என்றால் 1936-ம் வருஷத்திய எஸ்டேட்டுகளுக்கு அவசியம். இப்போது இனாம்களை எல்லாம் அபாலிஷன் ஆக்டின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். அதற்கு யோசனை செய்து கொண்டுவரலாம் என்ற உத்தேசம் இருந்தது. அதற்குள் பொதுத் தேர்தல் வந்துவிட்டது. இருந்தாலும் ஓரளவு திருத்தம் கொண்டு வந்து இனாம்களை மாற்றி ரயத்துவாரியாக்க சட்டம் செய்துவிட்டோம். அடுத்தபடியாகச் செய்ய வேண்டிய சட்டம் என்னவென்றால் 1956-ம் வருஷத்திய எஸ்டேட்டுகளை சட்டம் கொண்டு வந்து அபாலிஷ் பண்ணிவிட்டு ரயத்துவாரியாக மாற்ற வேண்டியதுதான் பாக்கி இருக்கிறது. கனம் கல்யாணசுந்தரமும் சொன்னார்கள். முன்பு ஒரு வருஷத்துக்கு நீடிக்கப்பட்டது. இப்போது இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவையாக நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமாகக் கொண்டு வரலாம். அதனால் அடிக்கடி சபைக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும்படி நேரிடுமாதலால் இப்போது இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்கப்படுகிறது. இதனால் இந்த இரண்டு வருஷம் வரையிலும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்பது அல்ல. இந்த இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளேயே சட்டம் தயாராகிவிட்டால் அதைக் கொண்டுவந்து எஸ்டேட்டுகளை எல்லாம் ரயத்துவாரியாக்கி விடலாம். இதில் தாமதம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தோடு கொண்டுவரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

" That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1957 be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1957 be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill [a]. 1957 and move—

" That the Bill be taken into consideration."

இந்த மசோதா திருவாங்கூர் சமஸ்தான பிராந்தியங்களிலிருந்து நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வந்த கன்னியாகுமரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலுகா இவைகளைப் பொறுத்தது. அது ஒரு சீதனமாக வந்த பிராந்தியம். அதைக் குறித்து இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion is now before the House for discussion.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மசோதா கால வரம்பு தாண்டிப் போய்விடும். அதனால் நீடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மசோதா பிரகாரம், ஒரு டிக்ரி வாங்கி அதை நடைமுறையில் ' எக்சிகியூஷன் ' கொண்டு வருவதை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இன்னும் கொஞ்சம் நீடித்தால்தான் அதையும் நீடித்து வைக்க முடியும். இல்லா விட்டால், அம்மாதிரியான நிலங்கள் ஏலத்துக்கு வந்து விடும். இதை நிறுத்துவதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அங்கு இருக்கும் நில ஹோல்டிங்ஸ் விஷயம் புதிதாய் இருக்கிறது. அதை ஆராய்ந்து பார்க்க கொஞ்சம் சாவகாசம் வேண்டும். அதுவரை இந்த நிலங்களை ஏலத்துக்குக் கொண்டு வராமல் இருப்பதற்காக இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

---

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 24th July 1957.